

A HIT IGAZSÁGA

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2023. 01. 15.

Hálát adunk Istennek az Igéjéért. A legutóbb, amikor szolgáltam, a Római levéllel foglalkoztunk, most tovább fogunk menni ezen a vonalon. Ez a táplálék nem annyira bébiétel, azért mondom, mert Péter apostol használja ezt a képet, hogy mint a ma született csecsemők, az igazi, hamisíthatatlan tej után vágyakozzatok, hogy azon növekedjete. A Római levél nem éppen tej, de az Evangélium alapja. Van négy Evangélium, de én a páli evangéliumról beszélek, ami új fogalmakat hozott be a kereszténységbe. Enélkül a levél nélkül a kereszténység a judaizmusnak talán valamelyik ága lenne, hiszen Pál apostolon keresztül tudhatjuk meg azokat a csodálatos dolgokat, amit Jézus Krisztus a megváltásában megszerzett a hívőnek. Tehát a Római levelet meg kell értenünk, nem állítom azt, hogy én ebből mindent értek, de a megigazulásban meg kell, hogy alapozzuk magunkat.

A Kolosse levélnél kezdeném mégis, egy Ige onnan jött elő a dicséret alatt:

Kolosse 2,6.

6. Azért, amiképpen vettétek a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok Őbenne.

Hogyan vettük az Urat? Hit által vettük. Hit által üdvözlöttünk, hit által születünk újjá, hit által kerültünk be Isten országába, és meg kell, hogy maradjunk ugyanebben a hitben. De az még nem elegendő, hogy vettük az Urat, nem elegendő, hogy beleszülettünk Isten országába. Már Isten országában vagyunk, de meg is kell gyökereznünk, és épülnünk kell tovább Őbenne. Erősödjete meg a hitben – mondja a 7-es vers, –, amiképpen arról tanítást kaptatok, a hálaadástok pedig bőséges legyen.” Halleluja! Dicsérjete az Urat!

Tehát ezen a vonalon haladunk tovább, és a Római levél igazából megalapozza a hitünket. Akik régóta, rendszeresen látogatják az összejöveteleinket, hosszú évek óta, nagyon-nagyon jó alapokat kaptunk, de azóta érkeztek olyanok is, akik nem túl régóta járnak az Úrral, és nagyon fontos az, hogy a hitünket megalapozzuk. Ehhez a Római levél a legkiválóbb levél. Első olvasatra talán egy kicsit bonyolultnak tűnhet, de ha ezt megértjete, akkor meglesz az üdvbizonyosságunk. Nagyon sok testvérünknel látom azt, hogy elbizonytalanodnak útközben, ha különféle kihívások jönnek, vagy valamilyen rossz tanításokat hallgatnak, és már kétségük van már afelől is, hogy egyáltalán van-e üdvösségük. Vagy egyáltalán Isten szereti-e őket. Sőt olyanokat is hallottam, akik azt mondták, hogy elvesztették az üdvösségüket. Ha a Római levelet végig tanulmányozzuk egy kicsit részletesebben, akkor biztos, hogy meglesz az üdvbizonyosságod, és biztosnak kell lenned abban, hogy igen, te beleszülettél Isten országába. Az üdvösség nem egy kulcsosomó vagy egy telefon, hogy elveszited! Tehát a Krisztus Jézusban vagyunk.

Most egy kis ismétlés. Pál apostolnak ez egy különleges levele. Nem azért írta, hogy egy gyülekezetet fegyelmezzon, hiszen ezt a gyülekezetet nem is ő alapította. A levél témája is meghatározó, olyan hitalapokat, olyan teológiai alapokat rak le, Pál teológiájának az alapja a megigazulás, és Pál apostol végig erről beszél. Nézzete, hogy milyen témák voltak eddig, csak tényleg pár mondatban. Először is miről olvastunk? Arról, hogy az Evangélium az Isten ereje minden hívőnek. Tehát amikor az Evangéliumról beszélünk, akkor erőről, egy olyan láthatatlan, természetfeletti isteni erőről, isteni kinyilatkoztatásról beszélünk, amely erőt ad mindannyiunknak az üdvösségre. Az üdvösség alatt pedig nem azt értjete csupán, hogy bekerültünk Isten országába, és nem kell, hogy a pokolba menjete, mert sokkal több ennél az üdvösség. Az üdvösség megszabadítást jelent minden látható bajtól, betegségtől, nyomorúságtól, és Isten általvitt bennünket az Ő egyszülött Fiának az országába.

Tehát nekünk hit által kell birtokba vennete mindazt, ami hozzátartozik, és ebbe bele kell nőnnete. Növekednete kell Őbenne, ezek nem természetes dolgok, hanem épülnete kell Őbenne. Tehát kell némi erőfeszítést hoznete, ugye? A gyümölcs is, ha megéri, akkor azt le kell szüretelni, le kell szedni a fáról, ha aláállsz, akkor nem biztos, hogy a szádba esik éppen

az alma, erőfeszítéseket kell tenni. Nekünk is kell tanulmányoznunk Isten Igéjét, meg kell ismernünk azokat az igazságokat, amelyek itt olvasunk. A Római levél 1. részben Pál apostol a pogányokról ír, a pogányok ítéletéről, hogy a pogányok ugyan megismerték Istent, de nem voltak hajlandók megtartani Istent az elméjükben, hanem hiábavalóságra adták magukat, ez az 1. rész 18–23-as versig volt. Mik lettek az ítélet következményei? Az, hogy Neki hálát nem adtak, az ő okoskodásaikban hiábavalókká lettek, és a balgatatag szívük megsötétedett. Ez az Isten nélküli élet következménye, a sötétség. Isten a világosság. Ez különösen János evangéliumában jön elő, Isten világosság, szeretet. Ezt János evangéliuma nagyon erősen hangsúlyozza, de az Isten nélkül való élet az üres okoskodás, aminek a végén a sötétségben járás lesz a következménye.

Tehát az Isten ítéletéről, Isten igazságosságáról volt szó a múlt alkalommal, most a hit igazságáról fogunk beszélni. Az isteni mérce alapján az Isten igazságossága az, hogy egyformán bűnben vannak azok, akik elveszettek, akik pogányok, és arról beszél itt az Ige, ami megdöbbentő, hogy ugyanúgy bűn alatt vannak a törvény alatt lévők is, a zsidók is. Kik a zsidók? Isten szövetséges népe, akik úgy gondolták, hogy a születésüktől fogva ők igazak Isten előtt, mert ők a szövetség népe, és ezt a részt tárgyalja végül is. A második részben egy-két Igét megnézünk. Nézzük a 2. fejezetet! Itt a zsidók és a pogányok egyaránt bűn alatt vannak. Tehát Krisztus nélkül, a Megváltó nélkül nem lehetünk igazak Isten előtt. A saját igazságunkból, a saját cselekedeteinkből nem tudunk megigazulni és nem tudunk Isten elé menni, nem tudjuk a saját igazságunkat érvényesíteni Isten előtt.

Róma 2,5.

5. De te a te keménységed és meg nem tért szíved szerint gyűjtesz magadnak haragot a haragnak és az Isten igaz ítélete kijelentésének napjára.

A törvény megtartása és a cselekedetek önmagukban nem üdvözítették a zsidókat sem, hanem itt pontosan a hitből való megtérés a lényeg. Az embereknek a hite az, ami megigazította mindig is a hitelent. Ez ugyanígy volt a törvény alatt is. Menjünk tovább. Itt a 2. fejezet 14. és a 16. versek között pedig arról beszél, hogy a zsidók igazságával meg a törvény igazságával szemben, de felolvasom a 14-es verstől, mert az egy nagyon fontos rész:

Róma 2,14–16.

14. Mert mikor a pogányok, akiknek törvényük nincs, természettől a törvény dolgait cselekszik, akkor ők, törvényük nem lévén, önmaguknak törvényük:

Ez a rész itt megtért emberekről szól, olyan pogányokról, akik hívökké lettek.

15. Mint akik megmutatják, hogy a törvény cselekedete be van írva az ő szívükbe; egyetemben bizonyágot tévén arról az ő lelkiismeretük és gondolataik, amelyek egymást kölcsönösen vádolják vagy mentegetik.

16. Azon a napon, melyen az Isten megítéli az emberek titkait az én Evangéliumom szerint a Jézus Krisztus által.

Pál apostol úgy beszél erről, mint az ő Evangéliuma.

Tehát a hívőknek Jézus Krisztus elé kell állni, hiszen mindannyian oda fogunk állni a Krisztus ítélőszéke elé. Ez, hogy történik meg? Nem külső törvények alapján, nem a kőtábla alapján, nem a cselekedetek alapján leszünk az üdvösségünket tekintve megítélve. Két dolgot külön kell választani, és látom, hogy nagyon-nagyon sokszor összekeverik a drága testvérek az üdvösség és a jutalom kérdését. A cselekedeteink is meg lesznek ítélve, de azzal nem az üdvösségünk lesz megítélve. Ezt még egyszer elmondom, mert nagyon fontos. Tehát üdvösségünk van. Isten országához tartozunk. Amikor Krisztus elé állunk, akkor nem az lesz megítélve, hogy van örök életünk, vagy nincs, mert be vagyunk írva az élet könyvébe, kitörölhetetlenül. El vagyunk pecsételve. Az Efézusi levélben olvassuk, hogy a Szent Szellem pecsétjével vagyunk ellátva, illetve a 2Korinthusi levélben is olvassuk. El vagyunk pecsételve az örök életre. Amiért ítéletet kapnak keresztyének, azok a cselekedeteik, hogy mit építettünk a kősziklára, mit építettünk arra az alapra, sőt nem is az, hogy mit építettünk, hanem inkább az,

hogyan építettünk arra az alapra, mi volt a motivációnk. Ezt az 1Korinthusi levél 3. részében magyarázza el Pál apostol. Mivel nem a cselekedeteink miatt üdvözlünk, nem kaptunk örök életet, ezért a cselekedetünk miatt nem is tudod elveszíteni, mivelhogy nem cselekedetektől kaptad. Viszont el tudod füstölni az összes jutalmadat! Ezt megint az 1Korinthusi levél írja, majd arra is rátérünk egyszer. Ott beszél erről, hogy a fa, a széna és a pozdorja mind meg fog égni. De az arany, az ezüst, tehát amit ráépítettünk, ami maradandó, az meg fog maradni, és annak a hívők jutalmát veszik. Mik ezek a jutalmak? Ezt nem írja a Biblia. Egy dolog biztos, hogy Isten előtt igaznak számít.

Az ószövetségi törvény kőtáblára íródott. A múlt alkalommal beszéltem erről. Két kőtábla volt, az egyik az, hogy ne tedd, a másik az, hogy tedd, mert ha teszed és nem kellett volna, az bűn, vagy ha nem tetted, de kellett volna, az is bűn. Tehát a törvénynek nem lehet megfelelni. Egyetlenegy ember nem volt a világon, aki a törvényt be tudta tartani. Egy ilyen személy élt és járt itt a földön, Jézus Krisztus. Ő büntelen volt, és éppen ezért tudott bennünket megszabadítani és megváltani. A pogányoknak, a pogányokból lett hívőknek, akik újjászülettek, Isten a törvényt a szívükbe írja be, egy új természetet kapunk, egy új szívet kapunk, amikor Jézus Krisztust befogadjuk. Az Ő természete, az Ő isteni élete munkálkodik mibennünk. Tehát a törvény kívülről jött, ami nem volt képes megigazítani senkit, a mi törvényünk pedig belülről jön, az a szívünkbe van írva. Erről beszél itt ez a rész, és e szerint megint a zsidókról beszél:

Róma 2,28.

28. Mert nem az a zsidó, aki külsőképpen az; sem nem az a körülmetélés, ami a testen külsőképpen van:

Az ószövetség szövetsége a körülmetélkedés szövetsége volt, majd erre is rá fogunk térni Ábrahámnál. De azt mondja az Írás, hogy nem az az igazi körülmetélkedés, ez egy külső dolog, ezek külső látható jelek, ez olyan, mint Jézus elátkozott fügefáján csak a levelek, ezek azok, amik látszanak. Nem ez, hanem amit 29-es igevers ír, nagyon fontos kulcsvers:

Róma 2,29.

29. Hanem az a zsidó, aki bensőképpen az; a szívnek szellemben, nem betű szerint való körülmetélése az igazi körülmetélkedés, amelynek dicsérete nem emberektől, hanem Istentől van.

Megállnék egy pillanatra. Tehát az a zsidó, aki bensőképpen az, a szívben. Múlt alkalommal volt szó a szívről, és már korábban is lett említve. A szív a Bibliában az embernek a belsejét jelenti, a bensőjét jelenti. Pál apostol az Újszövetségben a szellem, lélek, test hármasságát hangsúlyozza. Az Ószövetségben ez nem volt annyira hangsúlyos, ott a szívről beszélt, az ember belsejéről. Azért, mert az ószövetségi ember szellemileg halott volt úgy, ahogy volt. Igazából az Ószövetségben is olvasunk az ember hármasságáról, ott is tetten érhető, de ott általában a szívről beszél. Az emberek nem voltak újjászületve, szellemileg halottak voltak, és ezért beszél szívről, ami a szellem és a lélek. Nem voltak újjászületve, ott az érzelmi rész az, ami dominált. De azt mondja, bensőképpen, tehát a pszichében, a szívnek és szellemnek az összeségét jelöli meg itt a Biblia. A szívet – sokszor tévesen – szellemnek szoktuk fordítani, de itt a kardia szó áll, ami a fizikai szívet jelenti, és a szellemben való körülmetélkedést, itt viszont a pneumát írja, az a szellem, mert lélek az más [pszükhé]. Tehát ha a szellemet és lelket nem választjuk külön, akkor egyszerűen nem lehet megérteni az újjászületést. Nem az elménk, nem a lelkünk van újjászületve, tehát nem a pszichénk, ahogy írja, hanem a pneumánk, a pneumatikus ember, görögül ezt így nevezi meg. Magyarországon ez problémás, mert Károli Gáspár léleknek fordította a pszükhét is, meg a pneumát is. Ezt máshol nem kell megmagyarázni, de ha ezt nem értjük meg, hogy az ember szelleme született újjá, akkor nem értjük meg a megváltást. A 2Korinthus 5,17. világosan elmondja:

2Korinthus 5,17.

17. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiék elmúltak, ímé, újjá lett minden.

Tehát új teremtés, egy új ember. A régi ember meghalt Krisztussal, amikor Krisztus meghalt, ezért van a hitünk a Krisztusban, a Megváltóban. Az ember nem tudja megváltani magát. Amikor meghaltunk Krisztusban, akkor Vele együtt meghaltunk. Egy halottat pedig nem lehet számonkérni. Így van? Amikor Ő feltámadt, Vele együtt feltámadtunk az új életbe. Ez a keresztényi hitünknek az alapja, Jézus Krisztus halála és a feltámadása. És amikor erről a hitünkről vallást teszünk, akkor Krisztusban mi egy új teremtéssé válunk, beleszületünk Isten országába. Ezt a részét itt úgy hívják, hogy újjászületés, új teremtések lettünk, és ezt senki és semmi, semmilyen cselekedet nem tudja megváltoztatni és nem tudja semmissé tenni.

Ezért fontos a Római levél, hogy megértsük azt, hogy mi Krisztusban új teremtések vagyunk. Fölmerülhet a kérdés, ez majd a páli levelekben is felbukkan, hogy akkor nem számít, hogy mit teszünk, nem számít, akkor cselekedjük a bűnt? Azt mondja Pál, távol legyen, szó sincs róla, mert ez az új teremtés, ez az új természet, ez már egy másfajta természet, és ebben az új természetünkben kell fölnövekedni az Isten Igéje által. Isten Igéjében megvan az az erő, hogy átformálja az új életünket, hogy megszentelődjünk. A megszentelődés nem azt jelenti, hogy szentebbé válunk Isten előtt. Te már szent vagy Isten előtt, hiszen a szellemed el van különítve, el van pecsételve, azzal az égvilágon semmit nem tudsz tenni. Az nem nő, az el van különítve, ennyi. Istenhez tartozunk, Isten népe vagyunk, Isten fiai vagyunk, de föl kell, hogy növekedjünk.

Miben kell megszentelődünk? Oda kell szánni a testünket! Odaszánni azt jelenti, hogy megszentelni, odaszentelni Istennek. A szent azt jelenti, hogy elkülönített, Isten számára elkülönített, nem közönséges, hanem szent dolog. Mivelhogy a testem, az Isten Szelleme a temploma, minden hívő testében Isten Szelleme él, éppen ezért nem egy közönséges tested van, hanem egy olyan test, amit el kell különíteni az Isten számára, azaz meg kell, hogy szentelődjünk, így értem a megszentelődést. Mert mindjárt megvádolnak minket, hogy milyen vallásosok lettünk! Ez nem vallásosság, de az sem járja, hogy a Bibliának a felét kitépjük, mert azt nem akarjuk olvasni. Ugyanúgy ott van a megszentelődés a testünkben, az elménkben és a lelkünkben, mint a megigazulás a szellemünkben. Ugyanúgy tanítja, ugyanaz a páli levél, ugyanaz a Római levél tanítja, és bizony szó esik erről, hiszen éppen az a lényeg, hogy gyümölcsöt teremjünk.

Jézus mit fog nézni, amikor odaállunk elé, mi az, amit vár Jézus tőlünk? Az, hogy gyümölcsöt teremjünk. Ez a felnövekedés nélkül, az odaszentelődés nélkül nem fog menni. Az odaszentelődés az, hogy odaszánjuk magunkat Krisztus dolgaira, és ez az, amit nekünk kell megtenni, de ez nem az üdvösségünk kérdése. Vannak hívők, akik újjászülettek, Isten országába kerülnek és elfüstölték a jutalmukat, elkótyavetyélték hiábavalóságra az életüket.

Tehát jutalmunk azért lesz, amit megtettünk Isten országáért, amire Isten elhívott bennünket, amit ránk bízott, azért kell csak számot adnunk, semmi másért! A másik emberért nem kell, hogy te számot adjál, habár a tanítóknak, prédikátoroknak rosszabb a helyzetük – írja Jakab, mert nekik még másokért is felelniük kell. Mindenkinek saját magáról kell számot adni Isten előtt, hogy azt megtette-e, amire őt Isten elhívta? Megvan rá a szabadságod, hogy megtegyed, és megvan rá a szabadságod, hogy ne tegyed meg! A te döntésed, a te választásod, és Isten nem fog senkit arra erőltetni, hogy ezt tegye.

Nézzük meg a hit törvényét! Fölmerülhet a kérdés, akkor mi értelme volt a szövetségnek, mi értelme volt annak, hogy Isten kiválasztotta a zsidó népet, mi értelme volt annak, hogy adta nekik a törvényt?

Római 3,2–3.

2. Minden tekintetben sok. Mindenek előtt, hogy az Isten rájuk bízta az Ő beszédeit.

3. De hát hogyha némelyek nem hittek? Vajon azoknak hitetlensége nem teszi-e hiábavalóvá az Istennek hűségét?

Ugye, itt egy kérdőjel van. Minden tekintetben sok, mert Isten rájuk bízta az Ő Igéjét. Mit jelent az, ha valamit rád bíznak? Az mivel jár? Gondolkodjunk egy kicsit! Akkor számon fog-

nak kérni, igaz? Tehát ha valamit ránk bíztak, akkor azért felelősségre leszünk vonva, kérdőre leszünk vonva, azzal el kell számolni. Itt ugyanez a helyzet, hogy igenis sok, mert Isten rájuk bízta az Ő Igéjét. Isten kiválasztotta a zsidókat, és arra választotta ki őket, hogy a népek világhossága legyenek. De mi van, ha elbuktak hitetlenségben? Most akkor Isten kidobja őket? Majd erről lesz még szó a Római levélben, hogy szó sincs róla, hogy Isten elutasította őket, mert Ő újra be fogja őket oltani. Most ebbe nem megyünk bele, ez nem a mai témánk.

A lényeg az, hogy a pogányok és a zsidók is Isten kegyelme nélkül semmik. Olvassuk a 3,19-es igeverstől, és akkor itt megyünk tovább, és lépünk tovább majd a 4. részre. Ebben a részben megmagyarázza Isten a tulajdonított igazságát, szemlélteti ezt a tulajdonított igazságot, mert Isten igazsága az, hogy megigazítja hitből mind a zsidót, mind a görögöt. Ismét fölmerül a kérdés, hogy vajon igazságos-e Isten, ha ezt teszi? Pál megmagyarázza, hogy igen, igazságos Isten, és összehasonlítja azt, hogy hogyan történik ez, hogy hitből teszi, nem cselekedeteiből, nem a szertartások által, nem a törvény alapján, hanem az Isten ígéretébe vetett hit által. Ezt a négy témát tárgyalja, és mindjárt meg is nézzük.

Róma 3,19–31.

19. Tudjuk pedig, hogy amit a törvény mond, azoknak mondja, akik a törvény alatt vannak; hogy minden száj bedugassék, és az egész világ Isten ítélete alá essék.

Tehát a törvény kiknek adatott, az ószövetségi törvény? A zsidóknak egyértelműen. Mit mond a következő vers?

20. Annakokáért a törvénynek cselekedeteiből egy test sem igazul meg Őelőtte; mert a bűn ismerete a törvény által van.

Miért adta Isten a törvényt? A Galata levélben olvassuk, hogy „a törvény Krisztusra vezérlő” mesterünk legyen, „mesterünké lett”, ilyen a mi fordításunk a Károliban, de az eredetiben az van, hogy a tanítónk legyen, hogy tanítson bennünket.

Ha mondjuk nincs törvény valahol, németországi példát szoktak fölhozni. Ott az autópályán vannak olyan szakaszok, hogy nincs sebességkorlátozási törvény. Akkor megbüntetnek, ha valaki kétszázal autózik? Nem, mert nincs törvény! De ha ki van téve a 60-as tábla és ott 80-nal mész, akkor helyzet van, akkor számon kérhető vagy. A törvény pontosan azért adatott, hogy az ember megismerje, hogy mi az, hogy bűn.

21. Most pedig törvény nélkül jelent meg az Istennek igazsága, amelyről tanúbizonyságot tesznek a törvény és a próféták.

Kit hív Pál segítségül, hogy ezt megmagyarázza? Ez egy nagyon nehéz falat és nem értik a keresztyének sem, nem értik a hívők sem.

Ha munkahelyen dolgozol, ott vannak elvárások, szabályok, vannak törvények. Ott ahhoz, hogy valamit kapjál, teljesíteni kell. Az egész életünk során folyamatosan teljesíteni kell, már az iskolában, az óvodában, a gyerekeket számon kérik, akkor hogyhogy valamit csak úgy kapunk? A legnehezebb dolog azt elfogadni, hogy bármit csak úgy Isten odaad.

21. Most pedig törvény nélkül jelent meg az Istennek az igazsága, amelyről tanúbizonyságot tesznek a törvény és a próféták.

Igen, írnak erről a próféták. A Jeremiás 31,31-ben talán ez az egyetlen hely, ahol konkrétan azt mondja, hogy új szövetséget szerzek velük, a törvényemet majd az ő szívükbe fogom beírni. Ez a szövetség nem olyan lesz, mint amilyen az Izraellel kötött szövetség volt.

Majd prófétálni fognak a fiaitok és a lányaitok is, mert Istennel lesz élő kapcsolata az embernek. Egy újfajta szövetség. Isten előre kijelentette, több helyen is találunk az Ószövetségben erre utalást.

22. Istennek igazsága pedig a Jézus Krisztusban való hit által, mindazokhoz és mindazoknak, akik hisznek. Mert nincs különbség.

Tehát hit által kapjuk meg mindezt. Nagyon fontos, ezért írja Péter apostol, hogy a ti hitetek az értékesebb, mint a tűzben megpróbált arany és ezüst. Hit által tudjuk, egyszerűen elhisszük, elfogadjuk mindazt, amit Isten megtett értünk. Mindazokhoz, akik hisznek, nincs különbség. A 23-as vers leghíresebb része és a bezáró szakasza talán ennek a résznek.

23. Mert mindnyájan vétkeztek, és az Isten dicsőségének szűkében vannak.

Mi az Isten dicsősége? Hol van Isten dicsősége? Ott, ahol Ő jelen van. De mivelhogy az ember vétkezett, Ádám vétkezett, az ember nem léphetett be Isten jelenlétébe. És senki, a zsidók sem, meg a görögök sem léphettek be Isten jelenlétébe. Egyedül a főpap mehetett be évente egyszer áldozatot vinni. Tehát mindannyian híján vagyunk az Isten dicsőségének mindaddig, amíg az ember meg nem igazul Krisztusban.

24. Megigazulván ingyen az Ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által,

Ez megint nagy falat. Megigazulván ingyen az Ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által. Megigazulván ingyen, azt jelenti, hogy semmilyen ellenszolgáltatást te nem tudsz adni érte, azon kívül, hogy elfogadod. Ez olyan, mint egy ajándék. Kapod és a te döntésed, hogy elfogadod, vagy visszautasítod. Nem a te érdemed, nem az én érdemem, nem a mi érdemünk, mert nem cselekedetéből van. Ez be kell, hogy vésődjön a szívünkbe, hogy igazak vagyunk Isten előtt. Beleszülettünk Isten országába. Vele van élő kapcsolatunk még akkor is, ha ezt a cselekedeteink gyakran nem tükrözik. Ez olyan, amit hit által tudunk elfogadni, és majd fogjuk látni nyilván a gyümölcsöket is a Krisztus Jézusban való váltság által.

Még egyszer: Megigazulván ingyen az Ő kegyelméből a Krisztus Jézusban való váltság által. Nem azért vagyok igaz Isten előtt, amit én tettem, hanem amit Ő tett.

25. Akit az Isten eleve rendelt engesztelő áldozatul az Ő vérében, hit által, hogy megmutassa az Ő igazságát, mert hosszú tűréséből elnézte a korábbi időkben elkövetett bűnöket,

Egy bűnös természetű ember mit követ el? Bűnt, mert ilyen a természete. Isten nem várhatja el egy bűnöstől azt, hogy igazul cselekedjen. Isten nem igazságtalan. Egy rossz természet, egy gonosz, ördögi, ádámí, bukott természet, ami munkálkodik az emberben.

Az ember nem azért rossz, amit tesz, hanem amiért teszi. Azaz az újjászületetlen szelleme, a bukott ördögi, bukott ádámí természet miatt teszi. Ez az oka, hogy az ember rossz. Ezért került összetűzésbe mindig a görög filozófiával, meg a gnosztikusokkal, mert ők pontosan azt mondták, hogy az ember teste az rossz. Ezért nem fogadták el Jézust. Jánosnak ezért kellett foglalkoznia a gnosztikusokkal, mert azt mondták, hogy a szellem egy gonosz testbe zárt börtön. Ezt tanították, hogy a test az totálisan rossz, ezért nem fogadták el azt, hogy Isten megjelent testben.

Nagy problémájuk volt ezzel a gnosztikusoknak meg a görögöknek. De az ember szelleme is, amíg nincs közösségben Istennel, addig ugyanolyan gonosz. Az ember teste nem gonosz. Mert mit mondott Isten, amikor megteremtette ezt a világot, amit teremtett? Az anyagi világ az önmagában nem rossz. Minden, amit teremtett az jó. Megromlott és éppen a bűn miatt, Ádám bűne miatt romlott meg.

26. És, hogy megmutassa az Ő igazságát a mostani időre nézve is, hogy igaz Ő, amikor megigazítja azt, aki a Jézus hitéből való.

Jézus nélkül nincs üdvösség. A zsidóknak sincs üdvösség Jézus nélkül. Nekik is Jézusban kell majd hinni. El fog jönni az az idő, amikor Isten befejezte a pogányokkal való foglalkozást, erről majd olvasunk a Római levélben később, akkor letelik a pogányok ideje is. Bezárul a bárka ajtaja, bezárul a kegyelem ajtaja, és akkor megnyílik a zsidók előtt, akik ugyanúgy meglátják a Messiásukat, és ugyanúgy hinni fognak benne, ahogy most mi hiszünk. De Jézus Krisztus nélkül való hitből nincs senkinek üdvösség, igazság!

27. Hol van tehát a dicsekedés? Kirekesztetett. Mely törvény által? A cselekedeteké által? Nem; hanem a hit törvénye által.

Ki tud dicsekedni, hogy én igazabb vagyok Isten előtt? Ki dicsekedhet a saját cselekedeteivel, a saját jóságával, a saját tetteivel vagy a saját származásával? Dicsekedhet bárki Isten előtt? Senki, mert kirekesztetett minden dicsekedés. Itt megválaszolja, hogy miért. Mely törvény által? A cselekedeteké által? – kérdezi. Azt mondja: Nem, hanem a hit törvénye által.

A 28-as vers megismétli:

28. Azt tartjuk tehát, hogy az ember hit által igazul meg, a törvény cselekedetei nélkül.

Ez bizony egy nagyon nagy fricska volt a magukat igaznak tartó farizeusok előtt, akik büszkék voltak arra, hogy ők megtartják a törvényt. Nem tudták megtartani a törvényt, ugyanúgy bűnösök voltak, mint az, aki származás szerint nem zsidó volt, vagy görög volt, vagy más származású.

Pál apostol miért pont a zsidókra és a pogányokra hegyezi ki ezt a kérdést? Azért, mert a zsidóknak adatott az ígélet, és az ő prófétáik jelentették ki a Megváltót, a Messiást. Ők ugyan félre értették, mert politikai Messiást vártak, ezért nem értették némelyek Jézust. De mégis végül a zsidóságból jött elő a Megváltó, a Messiás, mert Isten megígérte, hogy az Ábrahám magvából fog eljönni.

29. Avagy Isten csak a zsidóké-e? Avagy nem a pogányoké is? Bizony a pogányoké is.

30. Mivelhogy egy az Isten, aki megigazítja a körülméletet hitből és a körülméletlent hit által.

Hogy igazultak meg az ószövetségben? Igazultak meg akkor is emberek? Igen, persze. De hogyan igazultak meg? Hitből, nem a törvény cselekedeteiből. Az utána való rész majd mindjárt el fogja magyarázni, hogy megértsük, hogy miért van ez így. A körülméletlent hit által. Tehát mindegy, hogy zsidó vagy görög, vagy bármilyen, hit által van a megigazulás.

31. A törvényt tehát hiábavalóvá tesszük-e a hit által? Távol legyen! Sőt, inkább a törvényt megerősítjük.

Mivel erősítjük meg a törvényt? Azzal, hogy a törvény be lett írva a szívünkbe, hogy az már az ember természetébe lett beírva, és ebben az új természetben kell növekednünk.

Most jön a 4. rész. A tulajdonított igazságot szemlélteti Pál ebből a részből, és megint csak jön a hitből és nem cselekedetből.

Róma 4,1–6.

1. Mit mondunk tehát, hogy Ábrahám, a mi atyánk nyert volna test szerint?

Pálnak azért ezt az állítását igazolnia kellett. Ha azt mondja, hogy a törvényből nem igazul meg senki: Húha, Pál, akkor ezt miért mondod? Mi megtartjuk a törvényt, mi buzgunk a törvényért! Hiszen a törvényt ki adta? Isten adta, szövetségül adta. Isten miért haragudott meg rájuk, amikor megítélte Izrael népét? Pontosan azért, mert nem hittek, mert megszegték a szövetséget. A szövetség megszegéséért, a hitetlenség miatt nem bíztak meg Istenben. Mit mondjunk tehát, hogy Ábrahám, a mi atyánk nyert volna test szerint? Ki a legjobb példa, akit fölhozhat, mint Ábrahám? Hiszen Ábrahámnak adatott az ígélet, egyrészt a fizikai mának, másrészt a szellemi mának, hogy a pogányok is őbenne fognak megigazulni, őbenne fognak megmenekülni.

Tehát Ábrahámban van az ígélet, és itt azt mondja, hogy a mi atyánk. Sehol máshol, semmilyen más levélben nem mondja Ábrahámot atyának. Talán ezt azért teszi itt Pál apostol, hogy megkülönböztesse a fizikai atyát és a szellemi atyát. Itt szerepel, hogy Ábrahám a mi atyánk.

2. Mert ha Ábrahám cselekedeteiből igazult meg, van mivel dicsekedjék, de nem az Isten előtt.

3. Mert mit mond az Írás: Hitt pedig Ábrahám az Istennek, és ez tulajdonították neki megigazulásul.

A Galata levél 3,6. mondja ezt. Tehát itt gyakorlatilag Ábrahám, mint a szellemi atyaság és a fizikai atyaság megkülönböztetése. Egyébként az 1Mózes 15,6-ban ugyanezt megtaláljuk, hogy Ábrahám egyszerűen hitt Istennek és ez tulajdonították neki megigazulásul.

Mi az, hogy tulajdonították? Ez a szó itt *logizomai* görögül, azt jelenti, hogy jóváírás, ami egy könyvelési kifejezés, amikor jóváírnak valakinek a számláján valamit. Tehát Ábrahám miatt egyszerűen jóváírást kaptunk. Még fölhozza Dávid példáját.

Ha megnézzük Ábrahám hitét, neki mi volt az ígélet? Az, hogy gyereke fog születni. Na de Ábrahámnak nem volt gyermeke! 75 éves korában Isten elhívta és lett egy gyereke 86 éves

korában, de az nem Sárától lett, hanem a szolgától, Hágártól, Izmail. Hogy ezt a részt megértsük, nézzük meg, mikor lett Ábrahám igaz Isten előtt? Mielőtt kapta Izrael a törvényt. Tehát még sehol nem volt a törvény, még 400 évig nem volt törvény! Sőt még az ígéret sem teljesedett be, még körülmetélve sem volt.

Ábrahám mikor metélkedett körül? 99 éves korában, amikor az egész háza népét körülmetélte. De mit olvasunk előtte Ábrahámról? Hogy ő már igaz volt Isten előtt. Ezzel magyarázza el Pál apostol, hogy a megigazulásnak semmi köze a törvényhez és semmi köze nem volt a körülmetéléshez sem! Tehát Ábrahám teljesen hit által igazult meg. Ezért volt nehéz elfogadni Luthernek Jakab levelét, amikor arról beszél, hogy Ábrahám nem csak hitből, hanem cselekedetéből is megigazult. Na de akkor a cselekedetből igazult meg mégis? Nem, hanem a hite által. De mi mutatja meg az ember hitét? A cselekedet. Ábrahám tényleg úgy cselekedett, mint aki igaz Isten előtt. Tehát meg kell érteni a cselekedet és a hit különbségét. Ha ezt összekeverjük, akkor mindenféle kárhoztatásnak leszünk kitéve meg önvádnak.

Miért probléma ez? Mert ha te úgy érzed, hogy bűnös vagy, hogy te nem vagy igaz Isten előtt, akkor most vegyünk egy gyakorlati példát. Mondjuk, van valaki, akit nem annyira kedvelsz, nem vagy jóban vele, mert valami rosszat tett, akkor keresed a társaságát? Hát nem igazán! Ugyanez a helyzet Istennel is. Amikor tudjuk azt, hogy sárosak vagyunk Isten előtt, akkor mennyire merünk odamenni hozzá? Nem nagyon. Nagyon gyakran találkozunk ezzel, hogy jönnek emberek, hogy nem jó a kapcsolatuk Istennel. A mi kapcsolatunk tökéletes Istennel, mert Jézus Krisztus benned él. Bennünk van, közösségünk van Vele. Ha bármi gond van, mindegy, mit tettünk, egy valakihez kell menni először, mégpedig Őhöz. Mert senki sincs, aki annyira jót szeretne neked tenni, csakis Ő, és Ő nem fog kárhoztatni.

Ezt látjuk, ha a tékozló fiú esetét megnézzük, nagyon jól példázza az atya szívét az, amikor visszajött a tékozlása után, amikor elszórta, elkótyavetyélte az apja vagyonát és tényleg sok rosszat tett. Amikor visszajött, akkor az atya mit mondott neki? Nem mondta neki, hogy te tróger, csavargó, hát mit csináltál? Nem kárhoztatta, nem kérdezett tőle semmit, volt elég kárhoztatás a fiúnak a szívében úgyis. Ugyanez a helyzet, ha mi odamegyünk az Atyához, akkor odamehetünk, bemehetünk Isten jelenlétebe, az Ő színe elé járulhatunk bármikor.

4. Annak pedig, aki munkálkodik, a jutalom nem tulajdonítatik kegyelemből, hanem tartozás szerint;

Isten nem adósa senkinek. Nem tudjuk Istent arra készíteni, hogy a mi adósunkká tegyük Őt. Senki nincs, aki előbb adott volna, mint Ő.

5. Ellenben annak, aki nem munkálkodik, hanem hisz abban, aki az istentelent megigazítja, annak hite szolgál megigazulására.

Tehát nem tudunk megdolgozni az üdvösségünkért, erről szól. Nem tudunk megdolgozni azért, hogy bekerüljünk Isten országába. Ez hit által van száz százalékban és kegyelemből. Utána munkálkodunk nyilván Isten országában, az egy következő lépés, majd erről is lesz szó. Ez volt Ábrahám példája.

Most jön a következő példa, Dávid király, akinek a házából ígérte meg Isten a Megváltót, akinek a királysága örökké megmarad. Kit hozhatna föl Pál apostol jobb példaként, mint Dávidot? Dávidot igaznak mondja Isten. Azt mondja, hogy Isten szíve szerint való ember. Mert Dávid mindent életében tökéletesen tett? A megigazultság nem azt jelenti, hogy te ezután mindent tökéletesen és jól fogsz tenni. Nagyon sokan a cselekedeteikből akarják lemérni a megigazultságukat. Már megint mit tettem? Talán én nem is vagyok újjászületve! Hát ilyen dolgot csinálni, ez lehetetlen! Akkor nézd meg Dávidot, hogy mit hozott föl itt Pál apostol példaként:

6. Amint Dávid is áldottnak mondja azt az embert, akit Isten tettek nélkül igazít meg.

Zsoltárok 32,1–2. Dávid tanítása

1. Áldott az, akinek hamissága megbocsáttatott, vétke elfedeztetett.

2. Áldott ember az, akinek az Úr bűnt nem tulajdonít, és szellemében csalárdság nincsen.

Dávid hatalmas bünt követett el, elcsábította a barátja feleségét, teherbe ejtette és utána megölette a férjet. Amikor olvassuk a Bibliát és ilyen példákat látunk, akkor most mi a helyzet, most akkor akármit megtehetek? Szó sincs erről! Ettől függetlenül Dávid megtette, tényleg egy szörnyű dolgot tett. De miután fölismerte a tettének súlyát, amikor jött Náthán próféta, akkor nem mondta, hogy a szomszéd a hibás, vagy a Betsabé volt a hibás, mit kellett ott magát, vagy bármit mondhatott volna. De nem mondta, hanem azonnal Istenhez fordult bűnbocsánatért.

Ami Dávidot igazza tette, az szintén a hite. Hogy még egy ilyen rettenetes helyzetben is, mikor az ember a hordó alján van, vagy még inkább a hordó alatt, akkor is, egy ilyen szörnyű bűnös tett után még mindig Istenhez fordul kegyelemért. Bízunk Isten kegyelmében, bízunk Isten jóságában. Ez az, ami Dávidot különlegessé teszi. Abban bízunk, hogy áldott az az ember, akit tettek nélkül igazít meg Isten. Ő előre látta a megváltást, előre látta azt, hogy mi fog történni az emberrel.

Róma 4,7.

7. Áldottak, akiknek megbocsáttattak az ő hamisságaik, és akiknek elfedeztetek az ő bűneik.

Elfedezés vagy eltörlés – nem mindegy. Az ószövetségben a véráldozatokkal elfedezték a bűnöket, az egy évre volt elegendő. Besöpörték a szemetet a szőnyeg alá. De Jézus Krisztus vére, ahogy a Zsidókhoz írt levélben olvassuk, az egy örök engesztelő áldozat volt. Azt mondja, hogy Ő egyetlen egy áldozatával örökre tökéletessé tette a megszenteltek.

Itt Jézus főpapságáról van szó. Itt összehasonlítja a Zsidó levélben az ószövetségi főpap és az újszövetségi főpap szolgálatát. Az ószövetségi főpap szolgálata egy évre volt elegendő, a legjobb szolgálat is, ha sikerült. De Krisztus szolgálata örökkön örökké való áldozat. Azt mondja, hogy bűneikről, álnokságaikról többé meg nem emlékezem. Írja ezt az Írás a 103. zsoltárban is, azt olvassuk, hogy olyan messze veti el bűneinket, mint napkelet van a napnyugattól. Milyen messze van a kelet a nyugattól? Mikor éri utol? Soha! Ezeket a képeket azért adja számunkra a Biblia, hogy megerősítsük magunkat az üdvösségünk tekintetében, és száz százalékig biztosnak kell lennünk az üdvösségünkben! Ez nem azt eredményezi, hogy innentől kezdve ördögi, gonosz cselekedeteket kövessünk el, hanem éppen azt, hogy megszentelődjünk, megváltozzunk az elménkben, a testünkben és a cselekedeteinkben is.

Mert az Isten jósága fog bennünket megtérésre indítani, nem pedig a fenyegetése. „Ha meg nem térsz, a pokolba kerülsz!” Ettől aztán nem fognak az emberek megváltozni. Hanem inkább Isten jóságát és szeretetét kell, hogy elvigyük az emberekhez, mert ez a jóság fogja az embereket megtérésre vezetni. Isten szereti az embert. Az a sok rossz dolog, ami a világban van, az nem Istentől van. Sokan megkérdezik, hogy miért engedi ezt Isten? Isten behelyezett bennünket az Ő országába és hatalmat adott nekünk azért, hogy uralkodjunk az egy Jézus Krisztus által. Isten nekünk adott Vele együtt mindent. Fölvitte a bűneinket a fára Jézus. Fölvitte a fájdalmainkat, a betegségeinket, és az Ő sebeiben meggyógyultunk. „De hol van ez a gyógyulás? Akkor miért nem látom a testemen? Miért mondasz ilyet? Még mindig fáj a vállam vagy a hátam. Még mindig ott van az a tünet. Akkor miért van ott?”

Hát azért, hogy a hiteddel elmozdítsd onnan! Ennyi! Megvan hozzá a hatalmad. Jézus nem fog még egyszer fölmenni a keresztre senkiért. Még egyszer nem fog megváltani a betegség alól. Ő ezt már megtette! Amikor erről prédikálnak, hogy majd egyszer Jézus talán meggyógyít... Ő már meggyógyított! Már megtette! Meg kell vívni azt a hitharcot! Ez a mi felelősségünk, nekünk kell megtenni. Isten nem fog hinni helyetted. Nagyon fontos! Dávid is azt mondja, hogy áldott ember az, akinek az Úr bünt nem tulajdonít.

Róma 4,8–20.

8. Áldott ember az, akinek az Úr bünt nem tulajdonít.

Itt beszél az Ábrahám hitéről.

9. Ez az áldás tehát a zsidónak, vagy a pogánynak is tulajdoníttatik-é? Mert azt mondjuk, hogy Ábrahámnak a hite szolgált megigazulásul.

Hogyan szolgált neki? Itt jönnek azok a kérdések.

10. Nos, hogyan szolgált neki? Körülmetélt vagy körülmetéletlen állapotában? Nem körülmetélt, hanem körülmetéletlen állapotában.

Nem volt még körülmetélve és már igaz volt Isten előtt.

11. És a körülmetélkedés jelét a hitből való megigazulás pecsétjéül nyerte, amikor még körülmetéletlen volt: hogy atyja legyen mindazoknak, akik körülmetéletlen létükre hisznek, hogy azoknak is tulajdoníttassék a megigazulás;

Csak megpecsételte vele, ugyanúgy, ahogy Isten elpecsételte a mi szellemünket. Az ugyanúgy egy külső megnyilvánulása volt a hitnek.

12. És hogy atyja legyen a körülmetélteknek is, azoknak, akik nemcsak körülmetélkednek, hanem követik is a mi atyánknak, Ábrahámnak körülmetéletlenségében tanúsított hitének nyomdokait.

Ez egy eléggé bonyolult mondat. De nem azok az igazak, akik a körülmetélkedést másolják le, hanem akik az Ábrahám hitét követik. Tehát meg kell, hogy maradjunk a hitben.

13. Mert nem a törvény által adatott az ígélet Ábrahámnak, vagy az ő magvának, hogy e világnak örököse lesz, hanem a hitből való megigazulás által.

14. Mert ha azok az örökösök, kik a törvényből valók, hiábavalóvá lett a hit, és haszontalanná az ígélet:

Annyiszor ismétli, nem is tudom, hányszor szerepel itt ugyanez. Most megint beszél Ábrahám hitéről.

15. Mert a törvény haragot nemz, ahol pedig nincs törvény, ott törvény ellen való cselekedet sincsen.

16. Azért hitből, hogy kegyelemből legyen; hogy erős legyen az ígélet az egész magnak; nemcsak a törvényből valónak, hanem az Ábrahám hitéből valónak is, aki mindnyájunknak atyánk,

Ábrahám a mi hitpéldaképünk. Ábrahám az Atyánk a hitben. Ez egy gyönyörű kép a hitről. Amikor egy ember egy lehetetlen állapotban még mindig megbízik Istenben, amikor semmilyen természetes reménye nincs arra, hogy Isten ígérete beteljesedjen.

17. Amint meg van írva, hogy: sok nép atyjává tettelek téged. Az előtt az Isten előtt, akiben hitt, aki a holtakat megeleveníti, és azokat, amelyek nincsenek, előszólítja mint meglévőket.

Egy olyan Ábrahámnak mondta, akinek nem volt gyermeke. Isten egy teremtő Isten.

18. Aki a reménytelenség ellenére elvárással hitte, hogy sok népnek atyjává lesz, aszerint, amint megmondattott: Így léssen a te magod.

A reménytelenség ellenére. Hányan vagytok, akik esetleg valamilyen dologban elvesztettétek a reményeteket, elvesztettétek a bizalmatokat? Olvassátok el ezt a részt nagyon sokszor! Ha valakinek nem volt reménysége, akkor az Ábrahám volt. Már kilencvenkilencéves volt, amikor Isten azt mondta neki, hogy jövőre megszületik az ígélet gyermeke. Sára nevetett, ezért lett Izsák a nevetés gyermeke. Sára ott hallgatózott, miközben Ábrahámmal beszélgettek. Azt mondja, hogy a reménytelenség ellenére elvárással hitte.

19. És hitében erős lévén, nem tekintett az ő már elhalt testére, mintegy százesztendősi lévén, sem Sárának elhalt méhére;

Mit jelent az, hogy valaki a hitében erős? Azt, hogy nem mozdul el onnan sehova. Mindegy, mi történik, ott áll erősen. Igen, ez az én hitem, Isten megígérte és tudom, hogy ezt Isten nekem megadja! Ezt jelenti az erős hit, amikor mozdíthatatlanok vagyunk a külső körülmények ellenére is. A lelki ember, aki az értelmével, az érzelmével, és akaratával – ezt hívja a Biblia léleknek – vizsgálja meg a dolgokat, az a körülményeire tekint. A körülmény nem azt mutatja, amiben hiszek. Pontosan ezért kell a hit, hogy a körülményeid meg-

változzanak! Ha a körülményeid mások lennének, akkor nem lenne szükséged a hitre. Mondhatnánk azt ma, hogy ez egy fanatikus. Ha valaki így szeretné nevezni, akkor nevezze így. Ábrahám elmozdíthatatlan volt.

20. Az Istennek ígéréiben sem kételkedett hitetlenséggel, hanem erős volt a hitben, dicsőséget adván az Istennek,

Dicsőítette Istent egy olyan dologért, amit még nem látott, amire az égvilágon semmi reménye nem volt fizikai síkon. Mondhatjuk ezt erős hitnek? Igen! Ábrahám a mi hit-példaképünk. Nem véletlenül került ez be a Bibliába. Nem véletlenül írta le ezt Pál apostol. Nem véletlenül Evangélium ez, hogy igen, hű az Isten, aki az ígértét betartja, és a szövetséget is megtartja. Ő nem szegte meg a szövetségét. Nincs egyetlen ember a világon, akit Isten becsapott volna, vagy akinek ne tartotta volna meg az ígértét. Mégis jobban hiszünk néha más embereknek. Föültél ma is a buszra, akik busszal jöttek, azt sem tudtad, hogy ki a sofőr, azt sem tudtad, hogy hova hoz, de megbíztál benne. Vagy odaadod a pénzedet a bankban a pénztárosnak, nem is ismered, azt sem tudod, hogy kicsoda. Jobban megbíznak néha az emberek más emberekben, mint Istenben. Pedig Isten még soha nem tévedett, soha nem ment csődbe, nem tévedt el. Ezt érdemes átgondolni, érdemes rágódni kicsit ezen.

Róma 4,23–25.

23. De nemcsak érette íratott meg, hogy megigazulásul tulajdonítták neki,

Mondhatod, hogy igen, na de ez Ábrahám, és ő egy különleges ember volt. De nem mondhatod ezt így, ha elolvasod a 23-as igeverset, mert itt pontosan arról van szó, hogy ez nem csak Ábrahám miatt íratott meg, ez nem csak Ábrahámra vonatkozik, hanem miértünk is.

24. Hanem miérettünk is, akiknek majd tulajdoníttatik, azoknak tudniillik, akik hisznek abban, aki feltámasztotta a mi Urunkat: Jézust a halálból,

Ki az, aki ezt hiszi? A hívők, a hívő keresztények. Tehát nem csak Ábrahámnak tulajdoníttatik ez a hit, hanem a keresztény hívőknek is.

25. Aki a mi bűneinkért halálra adatott, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért.

Halleluja! Meghaltunk vele, mint nem igazak és föltámadtunk vele a keresztségben, mint igazak. Ez az igazi jó hír! Az 5. fejezet folytatja tovább, hogy hogyan tudják élvezni ezt a megigazulást a hívők. Erről ír végig:

Róma 5,1. 3–21.

1. Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által,

Az első dolog az, hogy békesség. Az Istennel való békesség. Nagyon sok embernek nincs békessége. Pál apostol azt mondja a 2Korinthus 5-ben, hogy a békéltetés szolgálatát kaptuk, hogy megbékéljünk Istennel, menjünk azért, hogy békéltessük meg az embereket Istennel. A törvény szolgálata a halál szolgálata volt, a mi szolgálatunk pedig a békéltetés szolgálata. Az, amikor prédikáljuk az Evangéliumot, a jó hírt, hogy az emberek béküljenek meg az Istennel. Nem Istennek kell megbékülni az emberrel, mert ezt Ő már megtette az egyszülött Fiában, amikor halálra adta értünk. Nekünk kell megbékülnünk Istennel. Mit hoz az Istennel való kapcsolatunk? Belső békességet. Mindegy, hogy mi történik, mert a legvége úgyis az lesz, hogy hazamegyünk Őhozá, mert az Ő gyermekei vagyunk. Mindegy, mi történik körülöttünk. Sok minden történik a világban, sok minden történt az elmúlt két évezred alatt, meg ki tudja, hogy mi fog történni még, de egy hívőnek békességben kell lennie. Tele van aggódó keresztényekkel ez a világ! Mit mondott Jézus? Ne aggodalmaskodjatok a ti éltetek felől, hogy mit esztek, mit isztok, vagy mivel ruházkodtok, mert mindezeket a pogányok kérdezik.

Nagyon érdekes, megnéztem, a pogány jelentése: falusi. Nem tudom, hogy miért. Most, akik vidékről jöttek, nehogy félreértsétek! Nem tudom akkor ez mit jelentett, de paganosz szó azt jelenti, hogy vidéki. Tehát ne legyetek vidékiek ilyen szinten, hogy nem hisztek. Azt mondja, ne aggodalmaskodjatok, hogy mit esztek, mit isztok, mivel ruházkodtok, mindezeket a pogányok kérdezik, mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van. Pontosán tisztában van vele az Úr.

3. Nemcsak pedig, hanem dicsekedünk a nyomorúságokban is, tudván, hogy a nyomorúság kitartást eredményez,

Azt mondja Isten, most, hogy igaz vagyok, akkor nem lesz semmilyen kihívásom? Mondta ezt Jézus, hogy semmilyen szenvedés nem ér bennünket? A szenvedés alatt nem a betegségeket értjük elsősorban, hanem leginkább az üldözéseket. Nem tudja mindenki elfogadni, hogy Isten ilyen jóságos, hogy egyszerűen megigazítja az embert. Egyszerűen csak örökbe fogadott bennünket, a fiává fogadott bennünket. Ezt sokaknak nehéz felfogniuk. Megmondom őszintén, hogy egy kicsit mindannyiunknak nehéz, nekem is az elején ezzel nagyon sok problémám volt.

4. A kitartás pedig kipróbáltságot, a kipróbáltság pedig reménységet,

Amikor jönnek a hitpróbák, azok meg fognak erősíteni bennünket. Folyamatosan! Nem mondta Isten, hogy nem lesznek hitpróbáink. De ilyenkor mit csináljunk? Nézzünk Ábrahám hitére! Nézzük azt, hogy hű az Isten, aki az ígéretet tette.

5. A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Szellem által, aki adatott nekünk.

6. Mert Krisztus, mikor még erőtleneke voltunk, a maga idejében meghalt az istentelenekeért.

7. Bizonyára igazért is alig hal meg valaki; ám a jóért talán csak meg merne halni valaki.

8. Az Isten pedig a hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt.

Semmi jót nem tettünk! Semmit az égvilágon! Amikor látunk gonosz cselekedetű embereket, látunk olyan embereket, akik gonosz dolgot tesznek, akkor tudnunk kell, hogy Jézus óértük is meghalt. Minden emberért! Nincs az az ember ezen a világon, akiért Jézus ki ne fizette volna az árat. Függetlenül attól, hogy jelenleg éppen milyenek a cselekedetei.

9. Minekutána azért most megigazultunk az Ő vére által, sokkal inkább megmenekülünk a haragtól Óáltala.

Isten nem haragszik ránk! Isten nem haragszik senkire! Isten haragja nem fog kitöltetni egyetlen hívőre sem, egyetlen keresztényre sem. Mondják azt, hogy a nagy nyomorúság ideje alatt majd kitöltetik Isten haragja. Nem! Isten nem haragszik rád, Isten megbékült veled. Isten szereti az embert, amint olvastuk az elején. Mivel van Istennek problémája? Az ember hitetlenségével.

Nincs ítéleted üdvösség tekintetében! Egyetlen hívő kereszténynek sincs! A cselekedeteinkért számon leszünk kérve és azokért fogjuk kapni a jutalmat, vagy elfüstöljük a jutalmunkat, vagyis nem kapunk semmit. Gondolkodtam azon már nagyon sokszor, hogy mennyi ember kapzsi, mennyi ember összeharácsol mindenfélét ezen a földön. Mit görcsölnek az emberek, hogy például egy számmal nagyobb tévéjük legyen. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy ne legyen és ne bővülködjen és ne örülj dolgoknak. Szó sincs erről, sőt, Isten is örül veled együtt, amikor megvan. De ezekért hajtanak emberek. Nincs semmi, amit magaddal vinnél innen, mindent itt fogsz hagyni! Teljesen mindegy, hogy mit gyűjtöttél össze ezen a világon, mindenki, ahogy jött, úgy fog elmenni. Van egy mondás, hogy a halotti ruhán nincsen zseb. Semmit nem viszünk magunkkal! Egyikünk sem! Sehova! Amit magunkkal viszünk az, amit gyűjtöttünk jutalmat itt a földön, az lesz örökkévalóként a tied. Van reménységünk arra, hogy jutalmat kapjunk? Igen, mert Pál apostol is azt mondja, hogy futok azért a jutalomért, amit majd Istentől fogok kapni. Természetesen nem a jutalom a cél, nem a jutalomért szolgáljuk elsősorban Istent, hanem mert egyszerűen szeretjük Őt. Hálások vagyunk azért, amit megtett értünk, hogy abból a semmi, hiábavaló életünkéből megmentett bennünket. Mindannyiunkat!

Egyszer hallottam valakit, hogy annyira züllött volt, kábítószeres volt, nyomorult élete volt, és mondták neki, hogy valakinek fontos a te életed. Az én nyomorult életem kinek kellene? Hát Jézusnak! Neki kell! Ő kifizette az árat mindannyiunkért! Ez mind itt van és igazak vagyunk Óáltala!

10. Mert ha, mikor ellenségei voltunk, megbékéltünk Istennel az Ő Fiának halála által, sokkal inkább megtartatunk az Ő élete által, miután megbékéltünk vele.

Ne legyen soha kérdésed afelől, hogy van-e örök életed! Ha Krisztus a szívedben van, ha hiszed azt, amit Isten elvégzett, akkor ez egy bevégzett dolog. Erről szól az Evangélium! Ez a jó hír! Nem az, hogy megdolgozok valamiért, azt megkapom? Mi a jó hír ebben? Ez eddig is így volt. Így van a munkahelyeden is, nem? Jó esetben, ha megdolgozol valamiért, akkor megkapod! Mondjuk ott még ez sem mindig biztos, hogy így van.

11. Nemcsak pedig, hanem dicsekedünk is az Istenben a mi Urunk Jézus Krisztus által, aki által most a megbékélést nyertük.

A 12-től jön a következő kérdés, a tulajdonított igazság szembeállítása a bűnnel. Ennyi megigazulásról szóló üzenet után fölmerül, hogy akkor mi a helyzet a bűn kérdésével? Vannak keresztények, akik mindig csak a bűnről prédikálnak, folyamatosan a bűnről. Akkor most mi van a bűnnel? János azt mondja, ha azt mondjuk, hogy nem vétkezünk, akkor hazuggá tettük Őt. Nincs az a keresztény, aki ne vétkezne! Egyetlen egy sincs! Aki itt elől prédikál, az sem, meg aki ott ül, az sem! Aki mögötted ül, az sem! Senki! Egy ember sincs, aki ne követne el bűnt.

12. Annakokáért, miképpen egy ember által jött be a világra a bűn és a bűn által a halál, és ekképpen a halál minden emberre elhatott, mivelhogy mindenek vétkeztek az egy által;

Itt van a bűn kérdése. Sokan úgy gondolják, hogy Ádám nem személyesíti meg az egész emberiséget, némelyek úgy gondolják, hogy mivel Ádám is bűnös volt, rossz példát adott a fiainak, azért az emberek is bűnösök. Nem! Ádám az egész emberiséget képviseli! A bűn elsősorban nem amiatt van, amit mi tettünk, hanem azért, amit Ádám tett.

13. Mert a törvényig volt bűn a világon; a bűn azonban nem számíttatik be, ha nincs törvény.

14. A halál azonban Ádámtól Mózesig azokon is uralkodott, akik nem az Ádám esetéhez hasonlóan vétkeztek, aki az Eljövendőnek előképe.

Tehát akik nem vétkeztek, akik nem követtek el bűnt, ugyanúgy Ádám bűne tulajdonított nekik. Mi köze annak – kérdezhetnéd ilyenkor –, hogy Ádám elkártyázta a vagyont és akkor én fizetem az adósságot? Most akkor mi a helyzet ilyenkor? De igen, mindannyian Ádámban megítéltünk.

15. De a kegyelmi ajándék nem úgy van, mint a bűneset; mert ha amaz egynek bűne miatt sokan haltak meg, az Isten kegyelme és a kegyelemből való ajándék, mely az egy ember Jézus Krisztus által van, sokkal inkább kiáradt sokakra.

Összehasonlítja Ádám tettét Jézus Krisztus tétével. Nagyon sokan még mindig azt gondolják, hogy az Ádám tette nagyobb volt, mint Jézusé. Kik gondolják ezt? Akik azt gondolják, hogy még mindig bűnösök vagyunk! Azok úgy gondolják, hogy amit Ádám tett, az nagyobb, mint amit Jézus tett. Itt az egész szakasz arról beszél, hogy amit Ádám tett, az elhatott az egész világra. Jézus, amit tett, az elhatott az egész világra! De melyik a nagyobb cselekedet? Itt jön ez a kérdés! Sokan azt gondolják még mindig, hogy Ádám tette nagyobb volt, mint Jézusé! De nem így van!

16. És az ajándék sem úgy van, mint az egy vétkező által; mert az ítélet egy által juttat kárhozatra, a kegyelemből való ajándék pedig sok bűnből vezet megigazulásra.

Világos, hogy Ádámban bűnösök lettünk, elbuktunk, Krisztusban pedig igazakká tettünk.

17. Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által; mennyivel inkább uralkodnak az életben az egy Jézus Krisztus által azok, akik a kegyelmet bőségében vették, és a megigazulás ajándékát megragadták.

Ez visszautal az előző versre! Látjátok, hogy elsősorban nem az emberek az okai annak, hogy szellemileg hallottak voltak, hanem Ádám? Mert ha az egynek a bűnesete miatt. Az az egy!

Hát, nem tudom, hogy Isten üdvözít-e? Hallottatok-e már ilyet? Hát, nem tudom, hogy Isten majd elfogad-e engem? Hát, nem tudom, az a rengeteg cselekedet, amit én tettem, majd elégséges lesz-e Isten előtt, amikor én majd elé állok? Hallottatok ilyeneket? Kin múlik ez? Az üdvösséged Istenen múlik? Rajtad! Ezt nagyon nem szeretik vallásos körben hallani. Rajtad múlik, mert Isten már mindent megtett! Kik azok, akik uralkodnak az életben az egy Jézus Krisztus által? Kik uralkodnak vele együtt? Akik a kegyelmet bőségben vették! Mit jelent az, hogy elfogadják? Mi a kegyelem? A charis, a ki nem érdemelt áldások. Isten kedvezése, Isten kegyelme! Ez a charis! A kegyelmet bőségben vették és a megigazulás ajándékát megragadták. Meg kell, hogy ragadjuk ezt az igazságot!

18. Bizonyára azért, miképpen egynek bűnesete által minden emberre elhatott a kárhozat: azonképpen egynek megigazító munkája által minden emberre elhatott az életet adó megigazulás.

Itt össze lett hasonlítva a bűn kérdése és Jézus Krisztus munkája. És bizony sokkal nagyobb az a cselekedet, amit Jézus cselekedett, fölülírja Ádám tettét!

Gyönyörűséges ez a szakasz! További kérdések fognak majd felmerülni, amiken át fogunk menni.

19. Mert miképpen egy embernek engedtlensége által sokan bűnösökké lettek, azonképpen egynek engedelmsége által sokan igazakká lettek.

20. A törvény pedig bejött, hogy a bűn megsokasodjék; de ahol megsokasodik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik:

Mitől tudott bűnössé lenni még inkább a választott nép? Mert nekik volt szövetségük! Ez még inkább bűnösökké tette őket, mert nem tudták megtenni a törvényt. Ezért mondja az Írás, hogy aki törvény alatt van, az átok alatt van. Az 5Mózes 28-ban világosan elolvashatjuk az átkokat és az áldásokat, hogy aki nem tette meg a törvényt, az átok alá került. Mert az ószövetség a cselekedetek szövetsége volt! A cselekedetek által tudták elvenni Isten védelmét, áldásait. Cselekedeteiből! Nem volt üdvösségkérdés akkor sem. Mert hit által tudtak megigazulni a törvény ideje alatt is.

21. Hogy miképpen uralkodott a bűn a halálra, azonképpen a kegyelem is uralkodjék a megigazulás által az örök életre a mi Urunk Jézus Krisztus által.

Halleluja! Ámen! Tudom, hogy egy kicsit bonyolult, hosszú, kacifántos, de nagyon érthető. Amit meg tudunk érteni, hogy ingyen, kegyelemből Isten megigazított bennünket. Isten örökre elrendezte a bűnproblémát Jézus Krisztusban, fölvitte a fára, és amikor mi Őbenne hiszünk, akkor örökre Őbenne megigazultunk, és igazzá válunk.

A Biblia azt mondja, hogy mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, az megtartatik. Ha valaki úgy érzi, hogy még nincs élő kapcsolata Istennel, ha szeretne közösségbe kerülni az Atyával, ahhoz Jézus Krisztusra van szüksége. Azt mondja, hogy be kell, hogy fogadja. Mert, ha te a száddal vallást teszel az Úr Jézusról és a szívedben hiszed, hogy Isten föltámasztotta Őt a halálból, megtartatol, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk az igazságra és szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre. Most, ha valaki úgy érzi, hogy nincs rendezett kapcsolata Istennel, akkor most fogadja be Jézust a szívébe és örök életet kap. Nem a jóságunkért, nem a cselekedeteinkért, hanem Isten jóságáért és Jézus Krisztus cselekedeteiért kapjuk. Most itt az idő, ez a legalkalmasabb!

Mondjuk együtt: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Kérlek, Jézus, legyél az én Uram, legyél az én Megváltóm, legyél az én Szabadítóm, legyél az én Gyógyítóm! Jézus, Te vagy az én Uram, Te vagy az én Megváltóm, Te vagy az én Szabadítóm, Te vagy az én Gyógyítóm! Én meg vagyok váltva, örök életem van Krisztusban, mert újjászülettem Krisztusban. Az Ő vére tisztára mosott, megtisztított minden bűntől. Ez az igazság, mert Isten Igéje igazság. Ámen!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

ELÉRHETŐSÉGEINK

POSTACÍM: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

TITKÁRSÁG: +36 (70) 428-4144 ÚJ!

E-MAIL: titkarsag.ksze@gmail.com ÚJ! (Kántor Ibolya)

SKYPE: kszetitkar • HONLAP: www.ksze.org

INTERNET RÁDIÓ: www.kszeradio.hu

YOUTUBE: KSzEVideo

ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉG: oromhirado@gmail.com ÚJ!